

skellige Ting til Prøve og anvendt store Summer til Kapel, Dekorationer osv., uden at de nogen Sinde ere komne til Opførelse. Her var der Anledning for vedkommende Minister til at skride ind og enes med Finansudvalget om et Budget, der skulde overholdes, saa vidt det paa nogen Maade var gørligt. Jeg tillader mig at henstille til Finansudvalget at tage dette til fornyet Overvejelse mellem anden og tredie Behandling.

Jeg kan kun yde min Tilslutning til det ærede Finansudvalg, fordi det paa Ændringsforslag Nr. 216 har foreslaaet at nægte den af Ministeren foreslaaede Sum til Opførelse af en Nybygning for Statens Lærerkursus, men jeg vil henstille til Finansudvalget, om der ikke maatte være Anledning til mellem anden og tredie Behandling at søge Forstaaelse med den ærede Minister om, i hvilken Udstrækning disse Kursus i Fremtiden skulle benyttes. Det er dog ikke Meningen, at disse Kursus skulle tilvejebringe Undervisning for saa mange kjøbenhavnske Lærere og Lærerinder, som Tilfældet har været i de senere Aar; det forekommer mig, at der maatte kunne findes en mere rimelig Begrænsning i det Antal af Lærere og Lærerinder, der frekventere disse Kursus fra Kjøbenhavn, Frederiksberg og nærmeste Omegn. Det kan dog ikke være Statens Sag at anvende saa store Summer hovedsagelig for Lærere ved Kjøbenhavns Skoler. Man er kommen for vidt med at optage Elever fra Kjøbenhavn og Omegn, og det kan dog ikke være Statens Sag at yde saa store Summer hertil, som det efter dette Forslag synes at ville komme til baade i Nutid og Fremtid.

Ændringsforslag under Nr. 114 vedrører forskellige Understøttelser. Jeg ser nok, at Finansudvalget ikke i de senere Aar møder med saa stort et Antal af Forfattere og Forfatterinder til Statsunderstøttelse som tidligere; men det forekommer mig, at man endnu gaar lovlig vidt. Jeg ser, at en Forfatter som Edv. Egeberg nu ogsaa skal have Understøttelse af Statskassen gennem et Forfatterhonorar. Jeg har fulgt hans Produktion, men det forekommer mig mærkeligt, at han nu findes blandt dem, der ere værdige til at modtage Statsunderstøttelse. Naar det er Tilfældet, kan jeg forstaa, at der er langt til Bunden, og at der er mange endnu, som ventelig i de nærmeste Aar ville komme paa Finansloven. Der er saa meget mindre Anledning dertil, som det forekommer mig, at man ser, at enkelte af de Forfattere, der nyde enten midlertidigt Honorar eller

livsvarig Understøttelse, optræde paa en højst mærkelig Maade. Jeg skal saaledes her nævne, hvad Digteren Holger Drachmann i den senere Tid har præsteret. Han har i et Mindedigt over sin Ven Schandorph nu fundet ud, at man i Himlen har en Kro, hvor 12 Apostle ere Opvartere, han betegner dem som Tællepraase, og hvor Englene ere Kellnerinder, der gaa og skænke for Bellmann, Ewald, Wessel og Schandorph og flere andre Kammerater, Drachmann finder Anledning til at nævne. Det forekommer mig, at naar man modtager en aarlig Statsunderstøttelse, kunde man dog lade være at begaa den Slags Taktløsheder; man kunde i det mindste undlade saa groveligt at støde Tusinder af Menneskers Følelse; thi det kan ikke være andet, end at der er Tusinder af Mennesker her i Landet, der med Forundring ville spørge: „Er det den Slags Produkter, man belønner med et Par Tusinde Kroner aarligt af Statskassen?“ Jeg henstiller derfor til det ærede Finansudvalg, at det er yderst varsomt med at gøre Indstillinger om at forøge de livsvarige Hædersgavers eller Honorarers Tal, ligesom jeg ogsaa gerne vilde bede Finansudvalget om indtil videre at stoppe op med at skaffe os flere Forfattere ind paa Finansloven. Tallet er stort nok i Forvejen, og det er jo mærkeligt at se, hvorledes denne Konto er vokset i de senere Aar. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

C. Ravn: Den ærede Ordfører udtalte i sit Svar til mig angaaende Forkastelsen af Ændringsforslaget under Nr. 135, at det var det samme, enten det blev vedtaget eller ej, for de 2000 Kr. stod ikke for sig selv, men gik ind under den samlede Bevilling paa 10,000 Kr. Det skal jeg indrømme, men saa vil jeg sige, at hvis det virkelig skulde ske, at Ændringsforslaget blev forkastet, vil det jo være let at stille Ændringsforslag til 3die Behandling om at nedsætte Summen 10,000 Kr. med 2,000 Kr. at bruge 2000 Kr. til Administration af denne Sum paa 6,000 Kr., som den for Tiden er, synes jeg er lovlig meget. Det er jo at bruge $\frac{1}{3}$ til Administration. Det vidner for mig om, at en medvirkende Grund til at medtage denne Sum, er, at man derved kan skaffe Mulighed for, at nogle kunne tjene Skillinger ved Siden af den ordinære Løn.

Lohmann: Ved Finanslovens 1ste Behandling tillod jeg mig at anbefale en vis Varsomhed i den Maade, hvorpaa Stats-